

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Tit. XXVI. De vita & honestate Clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

TITULUS XVIII.

§. 1. Clerici unde, & cur sic dicti.

Postremò hic subjiciendum est de vita & honestate Clericorum: quam vel ipsa nominis ootio indicat. Κληρος enim Graecë (unde Clerici) Latinè sors dicitur, eò quòd de sorte sint Domini, vel quia Dominus sors, id est, pars illorum est, can. Clericus xii quest. 1. sicut & suprà meamimus, De jure personarum §. 1.

§. 2. Clericorum vita ac mores in genere.

Quapropter sic decet omnino Clericos in sortem Domini vocatos vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, alijsq; & omniaibus rebus nolisi grave, moderatum ac religione plenum præseferant; levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, ut corum actiones cunctis adserant venerationem, Concil. Trident. sess 22. cap. 1. de reformat. Nam & hoc spectat illud Innocentii II. in Concilio Lateranensi: Præcipimus inquit, ut tam Episcopi quam Clerici in statu mentis, in habitu corporis, Deo & hominibus placere studeant, & nec in superfluitate, fissura aut colore vestium, nec in tonsura, intuentum (quorum forma & exemplum esse debent) offendant aspectum; sed potius, quod corum deceat sanctitatem, præferant. Quod si moniti ab Episcopis se emendare poluerint, Ecclesiastici careant beneficiis, text. est in can fin xxi. quest. 4.

§. 3. De habitu Clericorum in specie.

Quare & speciatim Clericis interdicitur, ne pannis rubeis aut viridibus, aut habitu breviore aut longiore utrantur, sed qui convenient eorum ordini, nullo alio admixto, cap penult. Ext h t cap. 2. eod in 6. Omne quippe, quod non propter necessitatem suam, sed propter venustatem accipitur, elationis habet calumniam, quemadmodum Magous ait Basilius, citatus in can. i circa fin. xxxi. quest. 1.

§. 4. De moribus Clericorum in specie.

Item ne comam aut barbam nutriant, sed gerant coronam & tonsuram congruentem, cap 4. 5. 7. & c. penult Ext h tit. Similiter abstineant ab armis, ab officiis & commerciis civilibus; à mimis,

joculatoribus, histriionibus; à lusu alearum & taillorum; adeò ut ne quidem his, ludentibus aliis, interesset posse; item à tabernis, annulorum gestatione, nisi quibus ex officio dignitatis annulos deferre licet, cap. 2. & penult Ext eod Concil Trident. sess 4. c. 6. de reformat. item à venationibus & silvaticis evagationibus, totatu. Ext De Clerico venat. ab usu Chirurgia, quæ adiunctionem vel incisionem infert: nec non à iudicio sanguinis, atque adeò à loco supplicis, quod publicè exercetur, cap penult. & c. Clericus 5. Ext Ne Clerici vel monachi.

§. 5. Clerici à suspecta muliere abstinere debent, sub paenitentia expressis.

Illi gravissime interdicuntur Clericis, ne cum muliere incontinentia suspecta conversionem inceant; alioqui excommunicandi contumaces sint, cap. 2. Ext. Decohabit. Clericor. & mulier. Multo verò minus, ut suspectam domi sovcant, etiam si amator sit, amita aut foror. Quia instigante diabolo, inquit Concilium Moguntinense, & in illis scelus perpetrat reperitur, aut etiam in pedilusquis earumdem, cap. 1. eod. Atque bilice per suspensionem à beneficio & officio Ecclesiastico, item per depositionem & excommunicationem constringi possint, ut concubinam sine fornicariam domo ejiciat; non ramen eam abjurare cogendi sunt, propter metum perjurii, cap. 2. 3. 4. 5. & cap. 6. eod.

§. 6. Decretum Concilii Tridentini in Clericos incontinentes.

Quam rem & Concilium Tridentinum accusati persequens, hæc, quæ sequuntur, constitut: Quatuor, inquieti, ac Clericorum nomine, qui te divino cultu addixerunt, sit indignum, in impudicitia foribus immundoque concubinatu versari, facientes ipsa, communis fidelium omnium offensione, summoque Clericalis militie dedecore testatur. Ut rigitur ad eam, quam decet continentiam ac vitæ integratatem Ministri Ecclesiae reverentur, populisque hinc eos magis dicat reverentia, quod illos vitæ honestiores cognoverit; prohibet sancta Synodus quibuscumque Clericis, ne concubinas aut alias mulieres,

liores, de quibus possit haberi suspicio, in domo vel extra, detinere, aut cum iis ullam consuetudinem habere audeant; alioqui penitus a sacris Canonibus vel statutis Ecclesiarum impositis puniantur. Quod si à Superioribus moniti, ab iis se non abstinerint, tertiam parte fructuum, obventionum, ac proventuum beneficiorum suorum quorumcumque & pensionum ipso facto sit privati; quæ fabrica Ecclesiæ aut alteri pio loco, arbitrio Episcopi applicerur. Si vero in delicto eodem cum eadem vel alia feminis perseverantes, secundæ monitione adhuc non paruerint, non tantum fructus omnes ac proventus suorum beneficiorum & pensiones eo ipso amittant, quæ prædictis locis applicentur, sed etiam à beneficiorum ipsorum administratione quod ordinarius, etiam uti Sedis Apostolice delegatus, arbitrabitur, suspendatur; & si ita suspensi nihilominus eas non appellant, aut cum iis etiam versentur, tunc beneficiis, portionibus ac officiis & pensionibus quibuscumque Ecclesiasticis perpetuò priventur, atque inhabiles ac indigni qui buscumque honoribus, dignitatibus, beneficiis ac officiis in posterum reddantur; donec post manifestam vitæ emendationem, ab eorum Superioribus cum iis ex causa visum fuerit dispensandum. Sed si postquam eas semel dimiserint, intermissum consortium reperire, aut alias hujusmodi scandalosas mulieres sibi adjungere ausi succint, præter prædictas penas excommunicationis gladio plectantur; nec quævis appellatio, aut exemptio prædictam executionem impedit aut suspendat: supradictorumque omnium cogitio non ad Archidiaconos, nec ad Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertinet, qui sine strepitu & figura judicii, & sola facti veritate inspectâ procedere possint.

Clerici vero beneficia Ecclesiastica aut pensiones non habentes, juxta delicta & contumacia perseverantiam & qualitatem ab ipso Episcopo carceris penitentiæ suspensione ab Ordine, ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, alijsve modis juxta factos Canones puniantur. Episcopi quoque, quod absit, si ab hujusmodi crimine non abstinerint, & à Synodo Provinciali admoniti se non emendaverint, ipso facto sint suspensi; & si perseverent, etiam ad Sanctissimum Romanum Pon-

tificem ab eadem Synodo deferantur, qui pro qualitate culpe etiam per privationem, si opus erit, in eos animadverat, text. est Conc. Triad. fess. 25. c. 14, de reformat.

§. 7. Clericus concubinarius seu fornicator an in officio vitandus?

His affinis quæstio incidit, An Clerici concubinarii: sive fornicatoris officium audiendum sit, nondum peracta ab eo penitentia? Et responsum est à Gregorio IX. quod cum hic quoad testamentum suspensus sit, non vero quoad alios, in officio nequam vitari debeat: nisi peccatum hujusmodi sit notorium per sententiam, seu per confessionem factam in jure, aut per evidentiam rei, que tergiversatione aliqua celari non possit, c. fin. Ext. De cocab. cleric. can. 5. & 6. dist. 32, vide Narr. in Manuali c. 15, num. 77.

§. 8. Quibus Clericis non est permisum audire Leges & Medicinam.

Ad extremum, cum ab Alexandro III. interdictum esset Religiosis, ne post votum & professionem emissem, ad audiendas Leges seculares aut Physicam, Monasterium egred. possint, constituta inter alia excommunicationis pena in transgressores, c. 3. juncto cap. fin. Ext. Ne clerici vel monachi. Per Physicam intelligem diuinam. Navat in Manuali cap. 27, num. 116, idem postea traductum fuit ab Honorio III ad Archidiaconos, Decanos, Plebanos, Praepositos, Cantores & alios Clericos personatus habentes; item ad Presbyteros, cap. fin. Extravag. d. tit. exhibita ramen moderatione Bonifacii VII. quæ Plebani nondum Sacerdotii Ordine insigniti, neque Capellas sub se habentes, in quibus Clerici perpetui instituuntur, hac interdictione Honoriane liberantur, ut videtur est in cap. 1, eod. tit. Ne clerici, vide Latines Dd ad d. cap. fin.

NOTATIO IN TIT. ult. LIB. I.

■ De coma aliter coniunctudine receptum est in Germania. Barbæ usuntur Itali, vel ex coniunctudine, vel ex permissione S. Pontificis, ita ut hac in re consuetudo valeat, c. fin. Ext. De consuet.

FINIS LIBRI I.

LIII 3 SUM-